

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5Er/21/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613201730
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kožár
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5613201730.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávnených: X/ K. K. I., R.. XX. XX. XXXX a 2/ K. O. I., R.. XX. XX. XXXX, obidvaja bytom D. XX, Q. I., zastúpených: K. E. Ž., bytom D. XX, Q. I., proti povinnému: N. I., R.. XX. XX. XXXX, bytom N. XX, na vymozenie povinnosti zaplatiť dlžné výživné za obdobie od 01. 08. 2012 do 31. 01. 2013 vo výške 300,- eur a bežné výživné od 01. 02. 2013 vo výške po 30 eur na každé dieťa zvlášť, vždy do 20. dňa v kalendárnom mesiaci, o podaných námietkach povinného proti exekúcii, takto

rozhodol:

Súd námietky povinného vznesené proti exekúcii vykonávanej pred súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Šutliakom so sídlom exekútorského úradu v Liptovskom Mikuláši, M. M. Hodžu 4058/28, pod sp. zn. EX 53/2013 na základe návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi dňa 19. 02. 2013 a poverenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. 5505 * 043439 zo dňa 11. 03. 2013, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 19. 02. 2013 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh zákonnej zástupkyne oprávnených na vykonanie exekúcie pre vymozenie dlžného výživného za obdobie od 01. 08. 2012 do 31. 01. 2013 vo výške 300,- eur a bežného výživného od 01. 02. 2013 vo výške po 30,- eur mesačne na každého oprávneného zvlášť, do 20. dňa kalendárneho mesiaca, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 15. 03. 2012, sp. zn. 9CoP/2/2012, ktorým bol vo výroku o výživnom zmenený rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 19. 10. 2011, sp. zn. 10P/13/2011. Poverením č 5505 * 043439 zo dňa 11. 03. 2013 Okresný súd Liptovský Mikuláš poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie.

Súdny exekútor podaním doručeným súdu dňa 09. 04. 2013 odstúpil tunajšiemu súdu námietky povinného voči exekúcii zo dňa 04. 04. 2013 spolu s exekútorským spisom. Povinný namietal začatie exekučného konania, pričom uviedol, že výživné dával matke oprávnených na ruku, keďže od augusta do začiatku novembra 2012 bývali spolu u povinného s tým, že si všetky výdavky na rodinu a domácnosť rozdelia na polovicu. Povinný očakával obnovenie rodinného spolužitia s matkou maloletých a uviedol, že preukázať môže iba splátku za desiaty mesiac roku 2012.

K námietke povinného sa vyjadrila zákonná zástupkyňa oprávnených v podaní zo dňa 25. 04. 2013, ktoré bolo súdu doručené 03. 05. 2013. Vo vyjadrení uviedla, že trvá na zameškanom výživnom. S povinným boli dohodnutí na spoločnom bývaní len do doby, kým si s maloletými nenájdu samostatné bývanie.

Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Podľa § 50 ods. 1 prvej a tretej vety Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne.

Z predloženého exekútorského spisu vyplýva, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 25. 03. 2013. V zákonom stanovenej lehote vzniesol povinný námietky proti exekúcii, v ktorých uvádza, že výživné dával zákonnej zástupkyňi maloletých na ruku, nakoľko v období od augusta do začiatku novembra 2012 došlo k obnove ich rodičovského spolužitia.

Za účelom skúmania, či boli námietky podané dôvodne, tunajší súd vyzval povinného na preukázanie tvrdených skutočností. Z predložených dokladov bolo preukázané, že povinný plnil na účet zákonnej zástupkyne oprávnených 60 eur, ktoré boli zrejme určené na plnenie vyživovacej povinnosti. Uvedená úhrada však bola zohľadnená pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie, nakoľko sa v ňom požaduje vymoženie dlžného výživného v období od 01. 08. 2012 do 31. 01. 2013 vo výške 300,- eur (namiesto zodpovedajúcej čiastky 360,- eur).

Námietky proti exekúcii možno odôvodniť len tým, že po vzniku exekučného titulu a pred začatím exekučného konania došlo k zániku vymáhaného nároku, alebo sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhaniu pohľadávky, resp. preukazujú neprípustnosť exekúcie. Námietky proti exekúcii možno odôvodniť tiež tým, že účastníci exekúcie nie sú právnymi nástupcami osôb označených v exekučnom titule. K zániku vymáhaného nároku dochádza predovšetkým riadnym a včasným splnením dlhu, dohodou, nemožnosťou plnenia, uplynutím času, smrťou dlžníka, započítaním, neuplatnením práva, splynutím a urovnaním. Povinný môže námietky proti exekúcii odôvodniť aj skutočnosťami, ktoré bránia vymáhateľnosti a ktoré môžu mať za následok zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že zákonná zástupkyňa maloletých oprávnených sa v mesiaci august 2012 nasťahovala do domácnosti povinného. Táto skutočnosť bola potvrdená aj ich samotnými výpoveďami pred súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 10P/174/2012. V tomto konaní však zákonná zástupkyňa maloletých oprávnených uviedla, že povinný od toho času výživné neplatil.

Samotná skutočnosť bývania v spoločnej domácnosti ešte nespôsobuje účinky smerujúce k neúčinnosti rozhodnutia súdu o výžive maloletých detí. K neúčinnosti súdneho rozhodnutia dochádza až vtedy, ak okolnosti daného prípadu nasvedčujú tomu, že pri spolužití obidvoch rodičov dochádza k plneniu všetkých rodičovských povinností. Povinný a matka maloletých oprávnených síce pred súdom potvrdili, že v období od augusta do novembra 2012 bývali v spoločnej domácnosti a spoločne sa podieľali na jej chode, čo však samo o sebe neznamená, že medzi rodičmi došlo k obnove rodinného spolužitia. Matka maloletých oprávnených tvrdila, že sa s deťmi k povinnému nasťahovala len z dôvodu, že nemala inú možnosť. V žiadnom prípade nedošlo k obnoveniu spolužitia. Túto skutočnosť potvrdil aj samotný povinný, keď uviedol, že dúfal, že sa ako rodina dajú opäť dohromady. Z uvedeného potom vyplýva, že dôvodom na žitie v spoločnej domácnosti nebola obnova rodinného zväzku. V tejto situácii bolo preto povinnosťou povinného riadne a preukázateľne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

Vyživovacia povinnosť rodičov k svojim deťom má absolútnu prednosť pred inými výdavkami rodičov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, ktorí sú povinní prispievať na výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Preto je namieste, aby rodič, ktorý zastupuje maloleté dieťa a spravuje jeho majetok, podal návrh na vykonanie exekúcie vtedy, keď si rodič, ktorému bolo súdom uložené prispievať na výživu, riadne a včas neplní svoju povinnosť. Výživné má slúžiť výlučne pre potrebu dieťaťa, preto je žiaduce, aby bolo poukazované pravidelne. Pokiaľ dôjde k omeškaniu, reálne hrozí, že riadna výživa dieťaťa bude ohrozená a preto má zákonný zástupca dieťaťa možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie, ktorým dosiahne vynútené plnenie vyživovacej povinnosti. Exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 1 Exekučného poriadku je v predmetnom exekučnom konaní rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 15. 03. 2012, ktorým krajský súd zmenil rozsudok Okresného súdu

Liptovský Mikuláš zo dňa 19. 10. 2011 vo výroku o výživnom a ktorým bol povinný zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí sumou po 30,- eur mesačne od 01. 03. 2012 na každé dieťa, vždy do 20. dňa v kalendárnom mesiaci k rukám matky.

Vzhľadom k tomu, že povinný netvrdil ani nepreukázal, že v období od 01. 08. 2012 do 31. 01. 2013 zaplatil na výživnom sumu 300,- eur, čím neuniesol dôkazné bremeno, súd námietky proti exekúcii ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Liptovský Mikuláš, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd vyhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 374 ods. 4 OSP proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.